

LITIJSKI predilec

GLASILO PREDILNICE LITIJ

Leto XV.

Litija, september 1974

Številka 9

Prvi zbor aktivistov litijskega okrožja

V nedeljo, 8. septembra, je bilo v Litiji veliko slavlje. Na svojem prvem zboru so se srečali aktivisti nekdanjega litijskega okrožja. Pred spomenikom se je zbralo veliko število aktivistov, borcev prve slovenske brigade, druge grupe odredov Zasavskega bataljona, številni občani, delavci, kmetje in mladina. V zahvalo padlim so položili vence k spomeniku, nato pa so vsi udeleženci zbora krenili na Stavbe. Slovesnosti so se udeležili tudi visoki družbenopolitični delavci: predsednik RK SZDL Mitja Ribičič, prvi komendant slovenskih partizanskih enot Franc Leskošek-Luka, član sveta federacije Miha Marinko, član izvršnega komiteja predsedstva CK ZKS Lojze Briški, narodni heroji Andrej Cetinski, Jože Borštnar, Mirko Jerman, Franc Avbelj, Franc Poglajen in Peter Stante. Občinske skupščine Litije, Zagorja, Domžal in Ljubljana Moste-Polje so podelile domicil aktivistom nekdanjega litijskega okrožja, domicilno listino pa je na slovesnosti v imenu vseh štirih občin izročil predsedniku odbora aktivistov OF Francu Poglajnu predsednik SOB Litija Jože Dernovšek. Udeležencem zbora je spregovoril predsednik RK SZDL Mitja Ribičič.

Mitja Ribičič je med drugim poudaril, da je del naše slavne zgodovine pisalo tudi zasavsko prebivalstvo na strateški komunikacijski točki med Trstom in Dunajem, ob žico obdani Ljubljani, ko noben teror, ne številne žrtve in požgane vasi niso ustavile boja za socializem, niti zrahljale trdne povezanosti zasavskih krajev in ljudi z OF in partizani. Prek tega ozemlja so se povezovale osvobodilne silnice uporne Ljubljane, Dolenjske in Bele krajine z revolucionarnimi revirji, z Gorenjsko ter Štajersko, vse prek Drave do Koroške.

Vse kar je bilo poštenega, svobodoljubnega in naprednega v ljudstvu, se je povežalo z osvobodilno fronto in na plečih aktivistov je zrasla nova ljudska oblast, ki je po partizanski zmagi, kot je dejal Mitja Ribičič, pripeljala na krmilo novega suverena — delovno ljudstvo, kar je omogočilo, da že tri desetletja živimo v miru, ustvarjamo gospodarski razvoj in se uveljavljamo v svetu kot pobud-

nik miru in demokratičnih odnosov.

Med revolucijo je bila skovana zavest o tem, kako je potrebna enotnost delovnih ljudi, nujno bratstvo narodov, solidarnost in medsebojna pomoč. Ta se očituje ob neštetih priložnostih, ko si moramo med seboj pomagati, najsi gre za potres na siromašnem kmečkem Kozjanskem, ali ob nedavni zagrebški železniški katastrofi.

To večinsko prepričanje ljudi pa seveda v ničemer ne zmanjšuje potrebe po boljši organiziranosti in še večji aktivnosti vseh samoupravnih činiteljev. Usposobiti moramo socialistično zvezo delovnega ljudstva, da bo na vseh ravneh, predvsem pa v temeljnih družbenih celicah, iz katere raste mlado samoupravno drevo naše skupnosti, usmerjevalec in organizator akcij, ki bodo utrjevale, branile in širile samoupravne pravice in dolžnosti.

Navezujoč revolucionarno tradicijo, ko je osvobodilna fronta povežala delovne lju-

Gostom so najmlajši podarili nageljne.

di ne glede na njihov svetovni nazor, na sodobno problematiko, je Mitja Ribičič opozoril na nevarnost poskusov oživiljanja vseh sort klerikalizma in belogardistične dediščine.

Nič nimamo proti temu, če vzporedno s splošnim napredkom tudi rimokatoliška cerkev prenavlja versko aktivnost ali modernizira svoje versko delo. Pri nas sta cerkev in vernik svobodna. Takšna stališča do verske svobode kot osebne svobode posameznikov pa tudi do ločitve cerkve od države in šole, so bila izoblikovana že v narodnoosvobodilni vojni, zapisana pa so tudi v novi ustavi. Klerikalizem, kot je dejal Ribičič, pa nima prav nobene zveze z versko svobodo, svobodo verskega izpovedovanja ter svobodnega delovanja cerkve v verskih cerkvenih stvarih.

Klerikalizem pomeni ustvarjati organizirano moč nad ljudmi, sredstvo odtujene družbene moči, pomeni ustvarjati v naši samoupravni družbi drugačno družbo. Hoče s pomočjo verskih čustev in z močjo cerkvenega prestiža potiskati vernike v reakcionarne politične vode, proti socializmu in napredku.

Gre za delovanje proti vrednotam socializma in proti samoupravnemu sistemu, za oživiljanje propadlega belogardizma in zveze s sovražno politično emigracijo.

Litijski predilec izhaja enkrat mesečno. Urejuje uredniški odbor: Branko Bizjak (glavni urednik), Albin Ankon, Martina Kralj, Marjan Sonc, Tone Štrus. List dobijo člani kolektiva in upokojenci brezplačno. Tisk in klišeji: Gorenjski tisk, Kranj

sko kosilo, ki so ga pripravili pripadniki JLA.

Zbor aktivistov pomeni veličastno manifestacijo, pomeni priznanje aktivistom za njihovo delo, današnjim generacijam pa pomeni nalogo da še naprej gojijo svetle tradicije naše preteklosti.

Vprašanje prostih sobot

Zaposleni iz neposredne proizvodnje so na zadnjem zboru delovnih ljudi vprašali, kako je z možnostjo prostih sobot. Odgovor so potem lahko prebrali v Informacijah.

Možnosti sta dve: da bi bila prosta samo sobota ponoči in druga, da bi bile proste vse sobote.

Pri prvi možnosti bi nočni izmeniški tisti teden manjkalo 7 ur, ki bi jih morali narediti s podaljšanim delom do 2.30 (5-krat) in pa dvakrat bi začeli zjutraj uro prej. Prednost te variante je, da bi zaposleni še vedno delali večino delavnikov po 7 ur, le 7 v mesecu (če bi delali ponoči en teden v mesecu) bi delali 8 ur.

Druga možnost zahteva delo 8 ur dnevno, v soboto bi delala samo jutranja izmena do dvanajstih (oziroma 6 ur vsako tretjo soboto). Tako bi se delavnik podaljšal za eno uro vsak dan, bilo pa bi boljše zato, ker bi lahko celotna proizvodnja začela ob isti uri, med drugim bi se lahko več delavcev vozilo s tovarniškim avtobusom. Vodstvo proizvodnega sektorja meni, da bi bil ta način dela dober tudi zato, ker se stroji ponoči ne bi ohladili, ker bi do sobote opoldne obratovali neprekinjeno.

Pri vsem tem pa se moramo zavedati, da nam ena in druga sprememba prinašata podaljšanje nočnega dela za eno uro. In če že bomo spreminjali delovni čas, ga moramo spremeniti tako kot se bo odločila večina zaposlenih, ki delajo na izmenah. Ti tudi želijo spremembo, ki naj je ne bi pripravljal dolgo časa. O tem problemu govori tudi današnja »mala anketa«.

Krvodajalska akcija

Vse zdrave člane kolektiva obveščamo, da bo krvodajalska akcija 13. in 14. oktobra 1974. Doslej smo vedno izpolnili plan, ki ga sestavi Občinski odbor RK. Zavedati se moramo, da s krvjo rešujemo življenja in da nikoli ne vemo, kdaj jo bomo sami potrebovali. Po našem pravilniku imajo vsi krvodajalci prost en delovni dan. Upamo, da bodo vsi, ki so se prijavili, tudi dali kri.

Občinski odbor RK

Slavnostna seja delavskega sveta

V sredo, 11. septembra, so se zbrali na slavnostno zasedanje člani delavskega sveta. Dnevni red tokrat ni bil obsežen. Po slavnostnem govoru predsednika je sledilo podeljevanje ur za dvajsetletno zvestobo podjetju. Slavljenec je bilo 14, sedem moških in sedem žensk. Ure jim je izročil predsednik DS Leon Škerbina. Glavni direktor Jože Mirtič, ki je bil na službenem potovanju, je poslal delavskemu svetu brzojavko in mu zaželel, da bi podjetje tudi v bodoče dosegalo enake uspehe kot doslej. V nadaljevanju objavljamo nekaj misli iz govora predsednika DS.

Iz leta v leto smo priča rasti in širjenju tovarniških objektov, plemenitenju vrednosti premoženja in še predvsem večanju vrednosti poslovanja. Z dograditvijo in opremo sukalnice in previjalnice pred dvema letoma, smo obogatili naše premoženje za preko 40 milijonov novih dinarjev. Vrednost obsega poslovanja pa se je v preteklem 1973. letu v primerjavi s predhodnim letom povečala za 11 odst. in dosegla že 211 milij. din. Samo v letošnjem prvem polletju je vrednost naše proizvodnje znašala že preko 16 milijard s. din ali za 47 % več kot lani ob istem času, skladi podjetja pa so se povečali za 229 %. Takšne uspehe je rodilo uspešno delo proizvodnje in ne nazadnje tudi dobro gospodarjenje in vodenje podjetja. Ugodni nakupi surovin in pravilna izbira asortimana proizvodnje so v veliki meri doprinesli k letošnjemu rezultatu. Zato lahko rečemo, da je bilo letošnje prvo polletje izjemno ugodno. Jasno nam je že, da v drugem polletju ne bomo dosegli več takšnega uspeha zaradi uporabe podraženih surovin in tudi povpraševanje po preji počasi upada. Pojavljajo se zahteve po kvalitetnejših izdelkih, v ospredje pa stopa zopet problem sprotnega plačevanja računov za prejo.

Preteklo leto pa je pomembno tudi na področju izpopolnitve samoupravljanja. V preteklem letu smo se odločili, da ostane podjetje ena temeljna organizacija združenega dela toliko časa, dokler ne bodo nastopili tudi ekonomsko utemeljeni pogoji za ustanovitev več TOZD. Sprejeti so bili tudi vsi najpomembnejši akti podjetja in podpisan sporazum o medsebojnih razmerjih delavcev v združenem delu. Na osnovi sprejetih aktov so bili izvoljeni tudi novi samoupravni organi in samoupravljanje je dobilo še globlje osnove in razsežnosti. Poleg tega, da je treba še nadalje skrbeti za pravično nagajevanje po delu in za dobro počutje članov kolektiva, je treba usmerjati ustrezen del sredstev za razširjeno reprodukcijo. Le tako bomo lahko močna delovna organizacija, ki bo tudi v bodoče kos gospodarskim težavam.

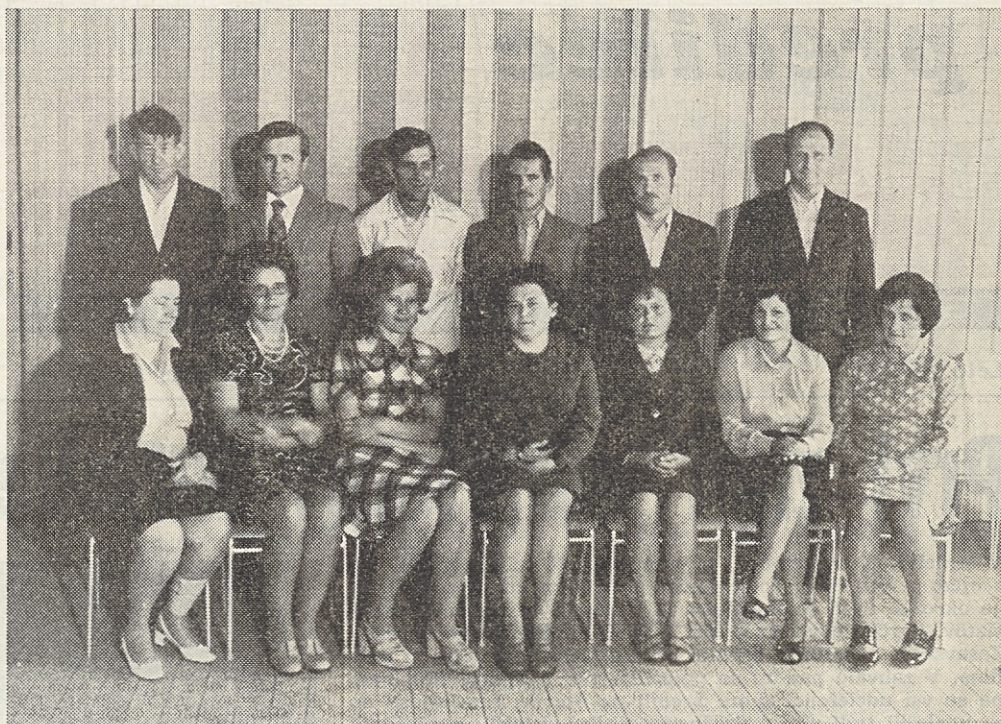
Z dosežki pa se ne smemo uspraviti. Dotaknil se bom nekaterih nalog, ki nas v kolektivu čakajo v prihodnje. Naj omenim le primer nove sukalnice:

S pridobitvijo nove investicije, to je obrata sukalnice in moderne previjalnice, bistveno spreminjamo tehnolo-

ški proces. 80 % sukanje preje se predhodno očisti na previjalnih avtomatih Savio. Vso enojno prejo, kakršno prodamo kot polizdelek na konusih ravno tako predhodno očistimo, oziroma vso mehko vito prejo s triko vitjem 100 odst. parafiniramo. Zakaj omenjam ta tehnološki postopek nekoliko podrobneje? Vsi namreč vemo, koliko smo plačali zaradi reklamacij. Takrat smo se pač zgovarjali na slab oz. zastarel strojni park. Danes pa z novimi, visoko produktivnimi stroji tega ne bi smeli več opravičevati. Tudi subjektivni faktor, to je človek, še dostikrat pripomore, da se take stvari dogajajo. Vendar ni moj namen danes ob proslavljanju jubileja, omalovaževati velikih rezultatov, ki smo jih dosegli. Namen teh nekaj besed je, da bi delali tako, da bomo obdržali ugled našega podjetja na domačem in tujem tržišču tudi v prihodnje.

Tovarišice in tovariši! Organizacija dela je poglavje, na katerega moramo biti zelo pozorni. Organizirati delo pomeni boljše, lažje in zadovoljiveje delati. In ne nazadnje tudi finančno trdo stati na tleh. Vse pogoje imamo, da si organiziramo delo tako, kot delajo sodobno organizirane tovarne po svetu. Cilj tega je, da bi dosegali in ustvarjali čim boljše finančne rezultate. Poudariti pa je treba, da brez kvalitetnega strokovnega kadra tega ne bomo mogli doseči. Mislim na strokovni kader od začetka tehnološkega procesa, to je od predice na flyerjih, v predilnici, sukalnici, do mojstrov, službe vzdrževanja in tako naprej. Če takoj povežem organizacijo dela s produktivnostjo, sem prepričan, da dosežki ne morejo izostati. Nalog je torej veliko in različnih, upam pa se trditi, da smo jih sposobni reševati. Dokaz temu je naše 24-letno samoupravljanje, ki ga iz leta v leto izpopolnjujemo, vse v prid delovnemu človeku. Ponosni smo lahko na dosežene rezultate in hvaležni našim generacijam, materam in očetom, ki so se z enako vne- mo prizadevali, da bi mi v predilnici lahko nadaljevali tradicijo dobrega in močnega gospodarja.

Kot senca, ki ji ne moremo predvideti točnega konca, še vedno leži nad nami problem nočnega dela žensk. Dobro poslovanje in usmerjeno zbiranje sredstev za novogradnjo, ter ugodni kreditni aranžmaji, edinole lahko prinesejo dokončno rešitev. Izdelava perspektivnega plana za prihodnje petletno obdobje mora vsekakor predvideti rešitev

Za dvajsetletno delo v podjetju so prejeli ure. — Čestitamo!

tega problema.

Želim, da bi bilo to obdobje v katerem bomo kot izvo-

lejni predstavniki kolektiva vodili podjetje kar najbolj uspešno in da bi gospodarili

v popolno zadovoljstvo kolektiva, ki nam je to odgovorno nalogo zaupal.

Mala anketa

Kdaj ob sobotah

Marsikaj bi bilo storjenega, če bi rešili vprašanje prostih sobot, vsaj tiste ponoči, ker je po tej soboti izgubljena tudi nedelja. Družine se tako še bolj razbijajo. In kaj mislijo zaposleni, ki delajo v treh izmenah, pa preberite tale kratek zapis. Vprašani so izbrani čisto slučajno.

PEPCA BILBIJA, predica v predilnici sintetičke:

»Ponoči naj bi delali 8 ur in imeli prosto soboto. Možno je ob sobotah doma in bi tako lahko šli že popoldne kam na izlet, tako pa ne moremo, ker moram zvečer na delo.«

JOZICA ČERNE, snemalka:
»Sem zato, da bi imeli prosto vsaj soboto ponoči. Manjkajoče ure bi naredili z 8-urnim delom ponoči. Strinjala

bi se tudi s prostimi sobotami popoldne, samo bolje bi bilo delati po 7 ur.«

OLGA ZORE, snemalka:

»Da bi ponoči delali 2 uri dlje, to pa že ne. Sem za 8-urni delavnik, ki naj bi ga začeli ob 6. uri. Če bi imeli proste sobote, bi bilo več počitka.«

MARIJA ZEVIK, posluževalka avtomata:

»Zaradi počitka in da bi bile malo več z družinami, naj bi imeli prosto vsaj soboto ponoči. Ženska cel dan doma dela, potem pa mora zvečer še v službo.«

ANČKA STUHEC, brigadirka:

»Seveda sem zato, da bi bila ob sobotah doma. Kako bi naredili manjkajoče ure mi je pravzaprav vseeno. Vem pa, da je delo od 22.—6. ure zelo naporno, medtem ko se

Boljši pogoji šolanja naših otrok

Leta 1969 smo se odločili za samoprispevek, da bi tako zagotovili hitrejšo obnavljanje šolskih poslopij, ki so bila takrat v glavnem vsa »na psu«. Ko danes po petih letih pregledujemo zastavljeno in uresničeno delo, lahko ugotovimo, da je prvotni načrt uresničen. Zbralo se je precej več sredstev, kot je bilo predvideno, a na žalost so se stroški gradnje in obnove tudi zelo povečali in jih tudi povečan dotok sredstev ni v celoti pokrival. Potrebe po gradnji novih objektov in dokončni ureditvi nekaterih dosedanjih, so se že izoblikovale v dosedanjih javnih razpravah in jih lahko preberete v posebnem delu tega sestavka. Za uresničitev teh načrtov pa so potrebna sredstva, ki jih bomo lahko zbrali le s samoprispevkom. Zato bomo 17. novembra letos glasovali na referendumu o podaljšanju samoprispevka.

Prednost podružničnim šolam

Pri razporejanju sredstev sedanjega samoprispevka so imele prednost podružnične šole, šole izven Litije, ki so bile popravit tudi najbolj potrebne. Saj si danes že kar težko predstavljamo, v kakšnih razmerah so živeli in se učili otroci iz nekaterih kmečkih predelov. Na Primskem so v en razred prihajali skozi takšna vrata, ki jih imajo navadno svinjaki. V Konjšici so bili gostje v starem in zapuščenem župnišču.

Vrstni red izgradnje objektov iz sredstev podaljšane samoprispevka še ni določen. Občani pa so se v glavnem zavzemali, da se da prednost Litiji, kjer je potrebno rešiti vprašanje štirih šol (dveh

osnovnih, posebne osnovne šole in glasbene šole).

Popolna osemletka tudi na Graški Dobravi

Prvotno je bilo mišljeno, da bi na Graški Dobravi zgradili samo 4 razredno osnovno šolo. Toda kasnejše raziskave so pokazale, da so potrebe večje in tako bo imela nova osemletka 16 učnih prostorov, ki bodo omogočili kabinetni pouk. Ob šoli je predvidena telovadnica in pa vsa potrebna igrišča. V šolski kuhinji naj bi kuhali za vse litijske šolarje. Šola bo lahko sprejela 400 otrok v eni izmeni. Predračun za to šolo znaša 1,4 — 1,5 milijarde starih din, od tega bo iz novega samoprispevka potrebno okrog milijardo starih din.

Da pa ne bo po dograditvi prevelikih razlik med staro in novo osnovno šolo, bo potrebno tudi zgradbo sedanje osnovne šole temeljito popraviti. Potem bosta imeli primernejše prostore tudi posebna osnovna in glasbena šola. Prav tako bo potrebno ob stari šoli zgraditi tudi telovadnico, ker dosedanje nima smisla popravljati.

In kdaj bo vprašanje litijskih šol dokončno rešeno? Če bo samoprispevek podaljšan in bo sprejeta nova prispev-

na stopnja delovnih organizacij, bo nova šola zgrajena leta 1977, če ne pa šele dve leti kasneje. V primeru da samoprispevka ne bo, vsi ti načrti padejo v vodo.

Del sredstev podaljšane samoprispevka bo porabljenih tudi za izgradnjo otroškega vrtca v Litiji za 80—100 otrok (z jaslami) in Šmartnem za 60 otrok. Nekaj sredstev pa bo treba nameniti za gradnjo objekta na Debelem rtiču, kjer bodo imeli litijski otroci odslej kolonijo. Na

mestu nekdanje v Ankaranu bodo zrastle novi hoteli. Vemo pa, da so v tej koloniji bili otroci socialno šibkih družin, ki verjetno drugače ne bi nikoli videli morja.

Zavedati se moramo, da bo uspeli referendum letošnjo jesen pomenil boljši pouk našim otrokom, boljšo pravico za življenje. Odprto pa bo še vedno ostalo vprašanje bazena, ki ga bodo morale reševati krajevne skupnosti I in II in Telesno kulturna skupnost.

LETA 1969 SPREJETI PROGRAM IZGRADNJE IN OBNOVE ŠOL, KAJ SMO DEJANSKO NAREDILI IN KOLIKO SREDSTEV JE BILO ZA TO POTREBNIH VIDIMO V NASLEDNJI TABELI:

	Predvideno delo ob referendumu	Opravljen delo	Plan v din	Dejansko porabljen v din
OSNOVNA ŠOLA LITIJA				
Litija	adaptacija	adaptacija	240.000	194.293
Polšnik	adaptacija	adaptacija	30.000	176.081
Ribče	adaptacija	—	5.000	—
Hotič	adaptacija	adaptacija	50.000	39.491
Sava	adaptacija	adaptacija	15.000	113.941
Vače	centr. kur.	centr. kur.	100.000	160.692
Jevnica	adaptacija	adaptacija	120.000	559.432
Konjšica	adaptacija	nova šola	160.000	389.078
Kresnice	adaptacija	načrti za novo šolo	40.000	15.000
Litija — Gradec	nova šola	nova šola	2.050.000	3.547.875

OSNOVNA ŠOLA ŠMARTNO

Osn. š. Šmartno	prizidek	prizidek	1.080.000	2.325.681
Stan. Poljane	nova šola	nova šola	370.000	1.081.198
Primskovo	nova šola	nova šola	600.000	1.094.441
Javorje	adaptacija	adaptacija	20.000	104.930
Mamolj	adaptacija	adaptacija	45.000	146.508
Kostreznica	popr. strehe	kritje str.	25.000	31.080

OSNOVNA ŠOLA GABROVKA

Gabrovka	adaptacija in central.	adaptacija in central.		
	kurjava	kurjava	300.000	334.918
Gradišče	adaptacija	adaptacija	30.000	3.650
Dole	adaptacija in central.	adaptacija in central.		
	kurjava	kurjava	130.000	113.330
SKUPAJ:			5.410.000	10.431.589

Ob uvedbi samoprispevka je bil program ovrednoten s 5.410.000 din, kot viri financiranja so bili predvideni naslednji:

Občani s samoprispevkom v 6 letih	3.860.000 din
delovne organizacije	850.000 din
občinski proračun	700.000 din
ali skupaj	5.410.000 din

doma?

daj delamo le del noči. Če bi bila ob sobotah doma, bi bila lahko več z družino.«

FRANC KRALJ, vodja izmene v sukalnici:

»Eno uro bi ponoči podaljšali delo in bili v soboto lahko doma. Ostali dve soboti pa bi delali normalno 7 ur. To pravzaprav ne bi bilo nič novega, ker velikokrat delamo nadure.«

MARIJA KOPRIVNIKAR, brigadirka:

»Petkrat naj bi ponoči potegnili za eno uro in dvakrat prišli zjutraj prej, da bi bili ob sobotah ponoči lahko doma. Delo od 22.—6. ure je pretežko. Ko sem delala v takem turnusu, sem zvečer večkrat zaspala.«

MEHO GROŠIČ, vozač preje:

»Bolje bi bilo, če bi imeli sobote proste. To želijo predvsem ženske, a tudi jaz bi bil lahko več z družino.«

JANKO MLAKAR, mojster v sukalnici:

»Podaljšati bi morali nočno delo za eno uro oziroma zjutraj prej začeti in bi bili ob sobotah ponoči doma. Predlog, da bi delali po 8 ur dnevno, verjetno ne bo sprejet, ker je 8-urni delavnik za tako naporno delo kar malo predolg.«

Prispevne stopnje za novi samoprispevek

Osnova za samoprispevek bodo še vedno neto osebni dohodki zaposlenih, pri obrtnikih ugotovljeni dohodek, pri kmetih katastrski dohodek, pri delovnih organizacijah bruto osebni dohodki, vir plačevanja pa dohodek delovne organizacije. Prispevne stopnje naj bi bile naslednje:

— delavci in upokojeanci 1 % od neto OD oz. pokoj-

nin (enako kot doslej),
— kmetje 1 % od katastrskega dohodka (doslej plačevali 2 %),
— zasebni obrtniki 2 % od ugotovljenega dohodka (enako kot doslej),
— delovne organizacije naj bi povečale prispevno stopnjo, ki jo bodo določile z družbenim dogovorom (način plačevanja ostane enak dosedanjemu).

Spoštovani bralci!

Tokrat je Predilec tanjši kot običajno. Normalni izid so preprečile tehnične ovire. Vsem bralcem se opravičujemo.

Uredniški odbor

Nismo vas pozabili

Kot že nekaj let nazaj, smo tudi letos ob tovarniškem prazniku povabili upokoјence. Srečanje je bilo v četrtek, 12. 9. 1974, ob 15. uri. Nekdanji »fabričani« so se zbrali pred podjetjem in ob novi sukalnici jim je spregovoril predsednik sindikata. Kratko je orisal sedanji položaj podjetja in nato vse zbrane povabil na ogled nove sukalnice in previjalnice.

Večino je najbolj zanimalo delo previjalnih avtomatov in nekateri kar niso mogli verjeti, kaj vse dela stroj sam. Tudi urejenosti oddelka se nekateri niso mogli načuditi. »Ni več betona, ni prahu in kako je svetlo,« so hiteli pripovedovati nekateri. »Že, že,« so odgovarjali zaposleni, »ne veste pa, koliko moramo delati.«

Po ogledu so odšli na Stavbe, kjer je vsakega čakalo izdatno kosilo in pa liter cvi-

ka. Za veselo razpoloženje so poskrbeli Veseli Zasavci iz Zagorja. Na srečanje je prišlo približno polovico naših upokoјencev (vseh je 410), za ostale pa so njihov delež vzeli sorodniki in znanci. V petek pa smo se oglasili pri naših petih upokoјencih v Domu počitka v Črnem potoku.

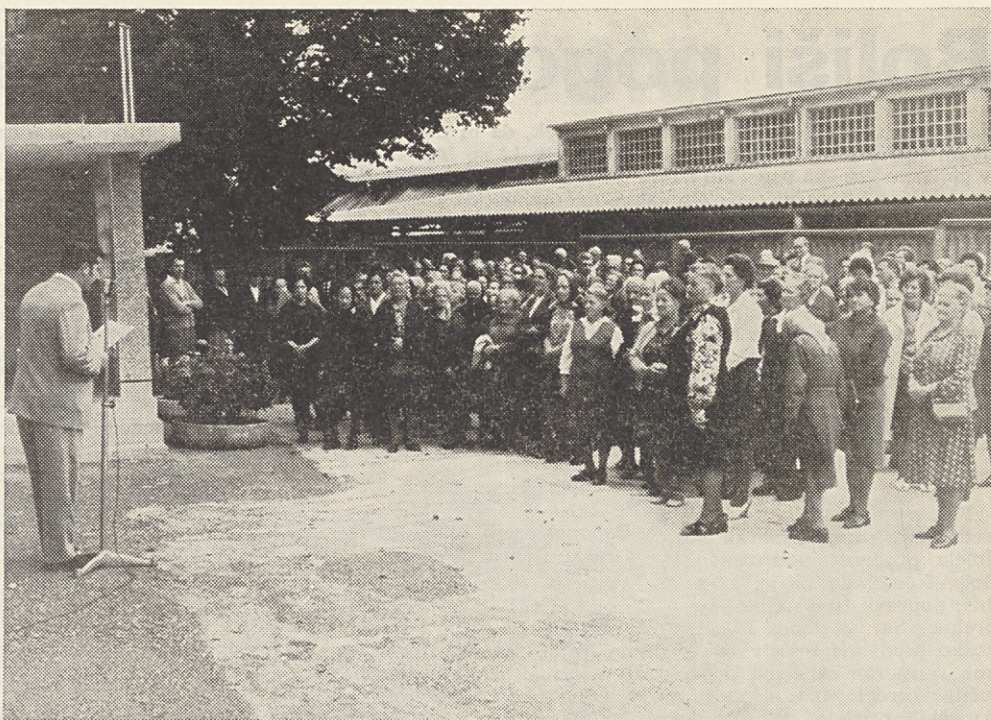
Res je, da takšna prireditve precej stane, res je tudi, da se tako oddoljuje upokoјencem le malokatero podjetje. To je priznanje in zahvala za njihovo delo, za njihov doprinos k uspehu podjetja. Obenem pa takšno srečanje pomeni snidenje nekdanjih sodelavcev, nekdanjih znancev. Stiski rok in popraševanje po kolegih sta ob takih srečanjih vsakdanja stvar. Mnogim je to srečanje edini stik z nekdanjimi sodelavci. Zato bodo takšna srečanja tudi ostala, čeprav bi nekateri rajši denar kot pa liter vina in kosilo.

Zahvala

Vsi upokoјenci se članom kolektiva zahvaljujemo za vse ugodnosti, ki nam jih podjetje nudi. Še posebej moramo poudariti, da je za nas zelo dobrodošla možnost letovanja, predvsem v pred in po sezoni, ko so cene sprejemljive tudi za naše pokojni-

ne. Veliko novic o podjetju izvemmo iz tovarniškega časopisa, ki ga tako radi vzamemo v roke. Najbolj veseli pa smo srečanja ob tovarniškem prazniku, ki je vsako leto dobro pripravljeno. Hvala upravi, samoupravnim organom in vsem članom kolektiva.

Pred novo sukalnico je upokoјencem spregovoril predsednik sindikalne podružnice Vojko Bizjak (ZGORAJ). Upokoјence je najbolj zanimalo delo previjalnih avtomatov (LEVO ZGORAJ). Pravo srečanje se je začelo šele na Stavbah (LEVO SPODAJ).

Tudi letos smo tekmovali

Posebna oblika strokovne vzgoje in pospeševanje gasilske dejavnosti so tekmovanja. Stalna kontrola strokovne pripravljenosti in utrjevanje fizične kondicije se najboljše vzdržujeta s sistemom rednih in občasnih tekmovanj.

Danes krasi naš gasilski dom 15 pokalov, 2 bronasti plaketi in 31 spominskih priznanj in pohval. Vse to priča, da je v gasilskem društvu Predilnice Litija živahno. Veliko truda je bilo vloženega, da smo vse to dosegli.

Že v julijski številki Predilnice ste lahko prebrali, da smo se udeležili tekmovanja v Velenju in da nismo imeli sreče, čeprav sta se naši desetini vneto pripravljali in dosegali čas za uvrstitev na mesto pri vrhu. Toda žal nismo imeli sreče pri vrstnem redu. Naleteli smo na orodje, ki ne ustreza tekmovalnim predpisom. Ni nam bilo vseeno, ko so se nam odpenjale sesalne cevi, ki so bile že tako izrabljene in mehke, da so se pri vezanju odpenjale.

Udeležili smo se tudi občinskega tekmovanja v Kostrewnici, ki je bilo 18. avgusta in dobili zopet po dveh letih nazaj prehodni pokal občinske skupščine Litije.

Tudi ženska desetina je pokazala velik korak naprej. Samo težko je z vajami, ker so na vseh izmenah in jih od delkovodje težko pogrešajo med delovnim časom. Treba bo še nekatere mlade delavke vključiti v naše gasilsko društvo.

Letos je slavilo GD Kostrewnica 50 let obstoja. Zato je bilo tudi organizator tekmovanja. Na razpis, ki ga je razpisala Občinska gasilska zveza, so tekmovala društva v A, B in C skupini.

V skupini A in B so tekmovali po Republiškem programu (trodelni napad in taktična vaja), v C pa samo trodelni napad. V A skupini je Predilnica Litija dosegla I. mesto s 795 točkami, Tovarna usnja Vrhnika, obrat Smartno II.

mesto s 763,5 točkami, v B skupini pa: Jablanica I. mesto s 767 točkami, GD Kostrewnica II. mesto s 760 točkami.

V C skupini pa sledijo: GD Liberga I. mesto, 907 točk, GD Zavrstnik II. mesto, 893 točk, GD Kresnice III. mesto, 893 točk, GD Gabrovka IV. mesto, 881 točk, GD Štangarske poljane V. mesto, 877 točk, GD Litija VI. mesto, 861 točk.

GD Predilnica Litija ženska desetina je osvojila 882 točk, kar je zelo lep uspeh.

Pionirska desetina GD Zavrstnik je polagala cevovod na 105 metrov in dosegla 914 točk.

Na tem tekmovanju se je pokazalo, da so društva dobro pripravljena, imajo dovolj članstva, a premalo orodja in osebne opreme, tako da si mora društvo izposoditi obleke, da lahko tekmuje. Zato bo treba misliti na tista društva, ki so delavna, da se jim da več pomoči. Gasilskemu društvu Kostrewnica, ki je bilo gostitelj tekmovanja pa zahvala za vso gostoljubnost, ki so jo bile desetine deležne na tekmovanju.

R. Zupan

Poveljnik naše moške desetine K. Podkrajšek je prevzel pokal.